

dacsa (BOT)

(*Zea mays*, família de les gramínies o poàcies) La dacsa és una planta d'origen americà que no es va conèixer a Europa fins després que la portaren els primers descobridors. És una planta anual de tija simple generalment, grossa i massissa (no buida), que pot assolir més de 2 m si la terra és bona i la humitat del sòl és abundant. Les fulles són lanceolades de 312 cm d'amplada i fins a 1 m de llargada, amb els marges ondulats i aspres al tacte. Les flors masculines estan separades de les femenines, les primeres formen una gran panícula terminal de raïms espiciformes, mentre que les femenines, originades a

l'axil·la de les fulles superiors, es disposen sobre un eix molt gros constituint les anomenades panotxes, embolcallades per les beines foliars. De l'embolcall de la panotxa ixen els estils de les flors femenines i tenen longituds de 1.530 cm i aspecte de cabellera. Quan la panotxa és madura els grans, comprimits i de 510 mm, són ben aparents. Hi ha moltíssimes varietats de dacsa que difereixen en la forma i dimensions de la panotxa així com pel color, groc, roig, blanquinós, i també la forma dels grans. Floreix a l'estiu i tardor i es cultiva com a cereal o com a farratge verd, presentant se rarament de forma subespontània.

Diccionari de
Benidorm